

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 20 grudnia 2002 r.

w sprawie kosztów żywienia i umundurowania otrzymanych przez funkcjonariusza Służby Więziennej w czasie nauki, warunków ich zwrotu oraz przypadków zwalniania z obowiązku zwrotu tych kosztów

(Dz. U. z dnia 8 stycznia 2003 r.)

Na podstawie art. 65 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Koszty żywienia i umundurowania otrzymanych przez funkcjonariusza Służby Więziennej, zwanego dalej "funkcjonariuszem", w czasie nauki podczas szkolenia, o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej "ustawą", ustala się jako sumę:

- 1) dziennych stawek budżetowych na żywienie funkcjonariusza w czasie nauki;
 - 2) wartości przedmiotów umundurowania wydanych funkcjonariuszowi w czasie nauki, zgodnie z przepisami o normach i zasadach przydzielania umundurowania i wyposażenia specjalnego funkcjonariuszom, wyliczonej na podstawie liczby dni użytkowania tych przedmiotów i kosztu jednorazowego ich czyszczenia.
2. Wysokość kwoty stanowiącej równowartość kosztów żywienia i umundurowania ustala się według stawek obowiązujących w dniu zwolnienia funkcjonariusza ze służby.

§ 2. Komendant ośrodka szkolenia Służby Więziennej, zwany dalej "komendantem", w którym funkcjonariusz ukończył szkołę podoficerską, chorążych lub oficerską Służby Więziennej, jest organem uprawnionym do ustalania kosztów żywienia i umundurowania otrzymanych w czasie nauki i ich egzekwowania oraz zwalniania od obowiązku zwrotu tych kosztów w całości lub w części.

§ 3. 1. Komendant ustala koszty żywienia i umundurowania otrzymane w czasie nauki na podstawie pisemnego wniosku przełożonego właściwego w sprawach osobowych funkcjonariusza.

2. Komendant może zwolnić z obowiązku zwrotu kosztów żywienia i umundurowania otrzymanych w czasie nauki w całości lub w części na pisemny wniosek funkcjonariusza, uzasadniony jego sytuacją życiową, rodzinną lub materialną.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, wymaga opinii przełożonego właściwego w sprawach osobowych funkcjonariusza.

§ 4. 1. Komendant wydaje decyzję o:

- 1) zwrocie przez funkcjonariusza w całości lub w części równowartości kosztów żywienia i umundurowania otrzymanych w czasie nauki;
 - 2) zwolnieniu funkcjonariusza od obowiązku zwrotu tych kosztów.
2. Od decyzji, o których mowa w ust. 1, służy odwołanie do Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

§ 5. 1. Należność pieniężną określoną w ostatecznej decyzji, o której mowa w § 4 ust. 1 pkt 1, funkcjonariusz wpłaca w jednostce organizacyjnej Służby Więziennej, w której pełnił służbę przed zwolnieniem.

2. Należność pieniężna niezwrócona przez funkcjonariusza w terminie podlega potrąceniu z jego uposażenia, o którym mowa w art. 123 ust. 2 ustawy, w dniu zwolnienia ze służby, albo ściągnięciu w trybie i na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli decyzja stała się ostateczna po zwolnieniu funkcjonariusza ze służby i wypłacie przysługujących mu z tego tytułu świadczeń pieniężnych.

§ 6. Do spraw wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 7. Uchyla się zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 sierpnia 1997 r. w sprawie wysokości, zasad zwracania oraz przypadków zwalniania z obowiązku zwrotu przez funkcjonariuszy Służby Więziennej równowartości kosztów wyżywienia i umundurowania otrzymanych w czasie odbywania szkolenia (Dz. Urz. Min. Spraw. Nr 3, poz. 32).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.